



SEMANARI BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes	0'25 Ptas.
Estranger un any	6'00 "
Número corrent	5 cénts.
No retornam ets originals.	

Directò, Administradò y Propietari
ES MASCLE RÓS

Direcció y Redacció: Arabí 6—pral.
Buzón: Kiosco de Gabriel Lirola.—Borne
Ses suscripcions se paguen per adelantat.

Sueño Real

Después que hube cenado y mientras que consumía a humo y ceniza el acostumbrado cigarrillo, cogí el periódico y por más que lo intentara, no podía conseguir pasar mi vista por párrafo alguno en donde no se reseñaran episodios, hazañas, o noticias de la odiosa e inhumana guerra.

Harto nervioso, me metí en cama, no sin ser víctima de cruel pesadilla que me atormentaba al pensar en las fatigas de los mortales seres que están en campaña.

Después de largo rato, cerré mis párpados y entregándome en poder de Morfeo, trasladóme él a un campo sembrado de cadáveres, entre los que había moribundos manando sangre de sus enormes heridas. Por doquier abundaban cascos de mortíferas granadas, piezas de ametralladoras destrozadas, mis pies se inundaban en charcos de sangre humana caliente aún, y a lo lejos una inmensa humareda que dibujaba esta inscripción:

«HAMBRE, PESTE, RUINA»

A mi derecha vi una silueta femenina que vestía traje negro, la que abrazada a un cañón humeante todavía, levantaba su llorosa vista hacia el Omnipotente, como implorando su misericordia para que cesara aquella barbarie indigna de nuestros tiempos.

Acercándome a la mujer aquella, con curiosidad la pregunté:

—Sois la madre de algún ser de los que perecieron?

—Quizá algo más. (Respondióme ella).

—Sois una esposa?

—Mas todavía.

—Sois una hermana, sois....

—Soy la maestra de todos. Soy la Civilización. Siglos y más siglos he trabajado venciendo cuantos obstáculos se interpusieron a mi paso para enseñarles de amarse unos con otros y hoy que creía ya terminada mi grande obra, surge de entre Humanidad un hombre, tan solo uno, que, ambicionando lo ajeno quiere reducir el Mundo entero y la Humanidad toda a un montón de ceniza coronado de miseras.

—Un hombre? Tan solo uno? (Pregunté).

—Tan solo uno. (Contestóme),

—Mirad cuantos son los países que.....

—Que salieron en defensa del país débil y

pequeño al que iba a aplastar el coloso que desenvainó la espada para vencer o desaparecer. Dios es justo. Les perdona porque no saben lo que se hacen. Desobedeciérone a mí y no está lejano el día en que quien más poderoso fué, más arruinado quedará.

Abrió los ojos y desapareció la dama, el campo de batalla, los muertos y los moribundos. Fué un ensueño; pues que todavía siguen matándose unos con otros y haciendo de la Civilización un instrumento inútil.

J. M. R.

NADALADA

¡Demá sa rifa! ¡Demá
¡Posém tots sense repos
per enganxá es premi gros
que felisos mos ferá;
ja hen veis que van a sereá
sa ditxosa papeleta
y amb sa darrera pesseta
que han masté per aná a Plassa,
a sa grossa donen cassa
peró sa fan sa

¡Cuants n'hi ha que a sa botiga
van a comprá es menjá espera
y no perden sa posera
creguent en sa sort fe lliga
que es axó costum antiga
y hey van perdent sa xaveta
pues si la cosa va estreta
posant tot heu deixen jeure
peró cuant sa creuen treure,
total sa fan sa

Si a ún es somit el mou
mentres que está dins es llit
y cuant está desxonxit
pensa amb so 69,
volguent dà a n'es gros es brou
ja el serca a tó de corneta!
si m'afina sa posteta
d'algún carro trabucat
es número ja ha apuntat
peró sa fa sa

Demá és es dia indicat
per desfés ses il·lusions
y guañarsén sis mil·lons
es qui es número ha acertat
quedantsé s'escalabrat

amb sa butxaque ben nete
cuant ni duro per pesseta
enganxá amb sa joya pot.....
Mentre tenguem endiot
mos ne feim bé sa... pesseta.

ES MASCLE ROS

Sa mona de s'inglès

Sabut es que a Cataluña se fan unes classes de esaimades amb ous esmitx y les diuen mones.

Pues cert dia, va aná a visitá Barcelona, un inglés el qual feya un viatje de recreo y com era natural, después d'haversé pasetjat unes cuantes horas per sa capital, li agafá lo qu'es diu una rusque en tota s'estensió de sa paraula y despreciant per un moment ses belleses de la Ciudad Condal, sa diríj a posarsé sodoll (axó de sodoll, en que paresque un tant gruixat, es axí com com deu haversé d'anomená s'hecho de posarsé bé de panxa, pues s'asegura que una entidad eclesiástique importantísima, prohibí se frase estich plé, fundansé en que no son mes que ses someres ses que están plenes y per consiguiente deu haversé de dí estich sodoll y també allá ahont diu Deu vos salvi María, plene de gracia, s'ha de dí Deu vos salvi María sodolla de gracia), pues cuant va essé a n'es postres li presentaren sa nombrade mona y tant agradá a s'inglés que demaná a n'es camaré quin nom li daven a n'es precios pestís y li contestá que li deyen mona,

S'inglés seguint es viatje de recreo, visitá diferents punts de Cataluña, y cuant va tocá a n'es primé poble, después d'es diná va dí a n'es camaré:

—Mi querer mona.

—No en tením—(contestá es camaré).

—Si, si, mi querer mona.

—Es que no en tením.

—Bueno, pues, que traigan, cueste lo que cueste.

Es camaré s'hen vá a n'es Mercat comprá una monya, le cuiná y le presentá a s'inglés. Cuant aquest veu es plat de rostit, exclamá:

—No, no, esto no ser mona y mi haber dicho querer mona, mona con huevos.

Aquí es camaré li contestá tot empipat.

—¡Mal viatje s'inglesot

que no coneix Barcelona!

—Mi con huevos querer mona.

—Pues demani un moneyot.

KALAMARDE

Nota: La setmana qui vé jutjaré es Batle d'Inca.

DE SANT LLORENS

Sense perjudici de du a n'es seu terreno s'article que publique a n'es n.º 44 d'aquest setmauri «Un ocnpat», fas constà lo siguiente:

Que ses 151'21 pesetas d'es llibrament números 77 y 98 les sa datá es depositari del any 1915 a n'es contes municipals, oficials, (o sigan es que rendexen cada any es Municipis a n'es Governadó) sense haverlos pagats, perque es qui los pagá va essé es depositari que el sustituí, es mes de Setembre de 1916. Y s'altre llibrament d'en Gaspá Aguiló de 240 pesetes que firmá s'interesat, tampoch el pagá. Ni comunicacions, ni excuses, ni altres herbes servexen a cap depositari per acreditarlosé. Son cantidats que irremisiblement s'han de reintegrá a sa caxa municipal. No heyá cap depositari que siga legisladó ni que puga férreys novas. Se veritat es una y res mes.

Es trimestre que cobrá D. Pau, está molt ben cobrat, sense que tenga ses 57 pesetas mes adelantades a conta. Aquestas son de dietas que va férreys es Secretari per asuntos municipals.

Y ses 200 pesetas que cobrá en Pedro, eran ben sevas porque estaven acordades per s'Ajuntament, y per compensá ses 90 pesetas (y no ses 95 com diuen) heyá 100 pesetas que li deuen, segons un altre acuerdo de 14 de Juriol d'es corrent any (que poreu comprobá a n'es libre d'actes de sesions). Per consiguiente, en Pedro, acredita 10 pesetas después de compensat tot y adames acredita s'import d'essé actuat de ausiliá en sa confecció d'es nou curs electoral lo mateix que també la acredita en Melsión.

Falta a sa veritat es qui sostenga lo contrari.

Bon dia

D' Inca

Canta es Barbó Inquiero.

Per no perda s'acostúm insistes en dá publicidad a ses sessions des nostre Ajuntament.

Com vos poreu convensa, va essé aquesta molt calmosa y la va presidí es reelegid Alcalde D. Bernad Alzina Alsina: Tot li siga enhorabona.

Dispensaumé lectós si avuy som breve pues atareadísim estich en sa traducció a n'es nostro llenguatje de un fet històrich.

Avuy dia 13 sa torna reuní es nostro Consistori; asisteixen es Senys Amengual, Ferrer, D. Rafel, Morey Martorell, Tortella, Beltrán, Fiol y Reus.

Donada lectura a s'acta anterió y después de aprovada, el señor Morey manifestá que en vista de que el señor Alzina, per ocupá es carrech de Alcalde no havia conseguid majoría absoluta, y en so únic fi de cumplí es requisits legals, proposava nova votació: Intervenue es concejals Reus y Amengual coincidint en que no precisa aquesta y tots ets asistents convenen en que lo fet, fet está.

Venan luego una serie de contes y entre ells n'hi ha un que es públich li llama s'atenció; sa tracta de 36 lluuras de torrons que a dí veritat molts de torrons son 36 lluuras.

Entra el señor Gelabert y ja acabat lo d'es torrons, firma s'acta pasada, ja firmada pes damés.

El señor Morey proposa felicitá es D.º General de comunicacions y com també sa companyia de Ferrocarrils per sa millora que reportará a s'industria Inqueria sa doble comunicació diari de servicis postals.

Queda aprovad.

També el señor Amengual proposa que es nostro Ajuntament acordi, per unanimidad, cursá telegrama de pésame a sa viuda d'es laboriós y benvolgut difunt General Ortega tota vegada que aquest durant es seu mando Militar de Balears s'interesá vivament per sa millora Corté sa que va essé un fet.

Axí aprovad queda.

Luego intervenen ets señors Ameagual, Reus y Ge-

labert en so fi de que es projecta Hospital no dormi y queda acordad se encarreguin planos acompañats de presupost prenguent per base que D. Domingo Alzina te oferides 50.000 pesetas.

De Cortera ses impresions son de que s'están fent gestions y per tant ja en parlarán un altre dia,

DIA 14.

Avuy el señor Batle me participa que es repartidó de FOCH Y FUM cuaut pregoni es setmanari no anunciy ses noticis d'es mateix y me don per enterat.

DIA 15

Surt per plassas y carrés es muchacho en so siguiente discerset:

«¡¡FOCH Y FUM amb una columna de noticis d'Inca no puch di res mes perca es Batle ma privat!!»

«Y que m'en direu? Avuy mateix ma diu per escrit el señor Batle entre altres cosas, vengo en imponer a V. la multa de 15 pesetas,.... por haber desobedecido las órdenes dadas a V. mismo por mi autoridad.

¿Que bufas?

Y de paraula ma añadi: Fins ara tem hagut de sofrir y mem! sofreix tú un poch.

DIA 16

Com acostumava feró es damés diumenjes, surt es repartidó en so mateix discerset agota es números y mes content qu'un Pasco.

DIA 17

Avuy en nou pergaminio vengo en imponer a V. la multa de 25 pesetas por haber reincidido.

¿Com acabará?

De sa justici esperaré tranquil es fallo y voltres lectós y Directó ja hey direu sa vostra.

BAREÓ

NOTA.—Es fet Històrich de que vos parl desde un principi, anirá delicat a distinguida y ben volguda señora y tractará de LA JOROBETA Y EL DIPUTAO.

Altre nota.

Proximament ES LIO de C'an mll pessetes.

¡PEGAU FORT!

Nota finn.

¿Somit o realidad? ¡Nou projecta!

Comprá sa posada de Lluch y feró Cortera fins a n'es carré de «La Campana» y «la gran plaza» aisland sa torre campaná tot devant cameua.

¡Badau Inquieros!

¡Y MEM!

sofreix un poch tú que fins ara hem petit noltros.

¡EUREKA! ¡EUREKA!

Clamau Inquieros victori que ja tenim es qui sa presta.

AGUA VA

¡Ay de noltros si arribau a faltá es sentit comú y sa concienci!

Continuará

Brases de carbó mallorquí

A mon amich Sen Xesch

Apreciat companero de truch: Cumplint sa promesa de enviarvós un poch de lleña, aquí teniu quatre branques per un fogaró a n'aquest temps de fred.

Vos fas a sobre que dins es poble d'Alaró han estat descubertas per cans de bon nas quatre llorigueras, de les cuales ja en dona notici en Xerrim batiantles amb aigo fresca en sos noms de Can Pintat, Can Salero, Can Mateu y Can Canet sa Moderna habitades aquestes per uns Cunis tant perfeccionats que de tot tenen menos de garriga, y per dirhó clá homos jugadós que manetjan admirablement y sense rampa a ses mans, es libre de ses coranta y coranta vuit, si heyá es vuuts y nous, y tenen tal destressa que el ploman a un sense temersen perquè no creguen Sen Xesch que juguin a guyas com ses atletes, no, es doberets d'es jornals de sa setmana, no recordant que tenen dona amb infants que mantenir. Aquí, Sen Xesch se flastoma malint a n'es qu'els ha creats, aquí se fan nets sense sabó es butxacóns d'es guardapits, causa llevó que van a pasturá per fora casa sense permís, com heu pot di es calax de sa botiga d'En Franch, un amich meu.

En vista de tot aixó, Sen Xesch, es poble d'Alaró desitja y veuria en bons uys de s'Alcalde que antes

de entregá sa vara mos deixás en bona boca desinfectant ditas llorigueras, fumigantles en foch y fum, empleant es cans de rasa Guardia Civil que si volen y no tenen po a nes caciquisme liberal Solerista o mes bē Sarolista; vos asegur que antes de ses festas de Nadal heurán desaparecud, perque, com dich, aquests cans son fins de nás per agafá canis y llebres parlants però..... si no tenen peresa.

UN LLEÑETE

Alaró 3.a setmana de Desembre de 1917.

Artanenquetjant

Foch vermey

No será del tot broma; algo hey heurá de vé.

Heyá chauffeur que sap mená s'auto de lo milló y famella que sap guia es chauffeur molt milló encare.

Noltros tenim una moreneta que sa fá molt enfora y corr mes que s'auto, (no vol di axó que sia cap tara, s'atleta heu pren axí y algo te guañat p'es bon acert que tengué de dirji es manubrio d'es chauffeur).

Te un rellotje que marca ses hores, acencies de bona oló, y altres empinerimes que li varen essé regalades.

Si no s'esmenda, li posarém unes traves com ses de sa cabra de Madó Tonia assegurantli que no tornarà saltá y en vení es chauffeur, li dará branca per lo indecent y pocavergona.

Rupit

**

Manifestació Obrera

Molt lluïda va essé sa que feren per demená s'amnistia d'es presos polítics y socials.

Sols los falta a n'ets obrés, energia y que sa llevín sa careta d'una vegada y á n'es que son sevillanos que no passen, los retirin y fassen moneda nova plantant bé es seus fonaments que avuy tamaletjen y llevó seguirá que sortirá un fruit sá, capás d'empeña cap a n'es progrés y tal volta sa criará una cultura socia amb fins resolts y clás que despertarán ets adormits serveils que avuy impedeixen es pás a n'es Progrés y Emancipació.

Suplicám a sa nova junta, que prengui determinacions obrint un sólid camí a s'adelanto y no es cansi de trebayá duguent projectes y resolgent problemes que tanta falta mos fan per pujá sa difícil costa de sa vida.

Vermey

ESTELLICONS

De Puigpuñent

Un bergan de Puigpuñent, s'ha enterat d'un fet sucedit a dins es poble, amb una atleta de la Vila y un jove que está empleat a dins Esporlas, cuyo jove venia a festetjá aquesta famella, amb intencions de casarsi, però vent él que ella li feya poch cas, o fos per lo que fos, s'ha deixat de venir a veurerl y ha fet molt bé.

Mereixes una corona jove de Esporlas, per havé afinat el secreto essent un estern.

¿T'has enterat de s'homo casat que li fá el amor? ¿Has sabut que viu amb altres atletes per desgraci?

Menos mal que aquesta famella es forta de pessetes y si vos desgracia per una part, vos dará un bon viure per s'altre, però si vos hi cassaseu, vos podríem cantá aquella cansó que diu:

*Todo el hombre que se casa
por interés del dinero
se merece una corona.....
etc. etc*

Un que te humanidad

De Búger

Contestació d'en Guiem Aloy a n'en Torres y en Beteta.

Ja que m'heu insultat a demunt es Xerrim posantme ses mil calumnias sense jó porermé defensá per no dispondre d'un setmanari a n'es meu favó, vos fas a sébre que are que pueh dispondre d'es FOCH Y FUM vos daré una toreada que voltros no la vss pensau.

Per primera hem digueret m'havia engatat, però jó

vos dich que no es vé una tal cosa, y que si voltros vostó pensareu devia essé que voltros anaveu gats.

A tú, *Torres*, ta fas a sobre, encare que tú heu saps mes que jó, que es disapte de les verjes te pasatjaves tú y un altre dins tú mateix y no estares bò fins que te va havé sortit. Y tant a un com a s'altre, vos dich que, care a care se veuen ets homos, y no publicantsé a demunt setmanaris.

Es tractarmé de *Tenorio Escaldat* es perque axí com tú heu ets tenies pò que jó no to digués a tú, y ta vuy dí que no ets tan sols *Tenorio Escaldat*, sino es jove mes *burro*, vuy dí, mes *eurro* de la vila. ¡Ah porch!

A tú, *Beteta*; te diré domés un parey de veritats que supós les saps mes tú que jó, però axí es poble s'alterará.

Per primera a casa de sa teua atlota he sabut que ta tractaven de *botchí* y altres cosas que per prudència callaré però que si se fa precis sortirà tot a llum.

Antes de dirté res mes te vuy dí que procuris dú se camí dret ja que l'has duit tort fins aquí, o si no ta s'acuerden fracasos que tu no les te fas contes.

A tú *Beteta* fustè correponsal d'es *Xerrim* potsé que en fasi seim sense fermé carnícé. A tú *Torres* te vuy dí junt amb altres companeros que poreu essé ets etxeros fins que jó vulga sortí.

Quiem Capó (a) Aloy

De Capdepera

Diuu que na Catalina carregá és barco y amb que sia contrabando no el descarregará a Alemania, sinó dins es poble mateix,

Tantes velades y tantes reunions, que semblava alló un Parais Terrenal, forsolament havien d'arribá a essé enviables de Atian y Eva.

Es veritat que s'estopa arrán d'es foch s'encén, No mos faltava altre cosa sinó contrabando per acabá d'està arretglats!

Un ealivet petit

De Solle

P'es ball de *Can Perico*, sempre n'hi passen de bones.

Diumenje passat si presentá en *Toni* juntament amb una cocóite la cual feya passá com a sa seu dona. (No sé si es casat per l'iglesi, o p'es civil, ó p'es carabinero).

Darder Hermanos fan á sobre

Farols, neumátichs, bocines, tots articles bons y sanos sa casa **Darder Hermanos** ven de ses marcas mes fines y tu ciclista si afines es género superió que té dins es mostradó, prest quedarás encantat ja que en *Darder* ha posat bons jerseys de corredó.

Pinta carros y carretóns

No escolteu cap papagay que de rosca vaja fuit. **Pintó** com en *Toméu Gay*, creis que no el trobareu may, **Plassa Sant Antoni 8.**

Sa Direcció de FOCH Y FUM, encuadernarà gratis s'important folletí de **Un Viatje á s'Argentina**, á tots es lectors que l'entregarán complet y retayat, cuant s'aje acabat de publicá.

Un raspa pel que te poques manies, la demaná per ballá y ella hey consentí; però l'amo'n *Perico* (que devia havé anat a confesá y a combregá) per pò de condemnarsé, li suplicá que no ballàs.

¡Que son ses coses!

Si aquesta dona hey haguera anada amb mocabó, l'haguessen deixada ballá y perque s'hi presentá amb toilette, no l'hey comportaren.

Sa veu que a dins Solle, s'aná mudats es un crimen. ¡Ay l'amo'n *Perico*, l'amo'n *Perico*!

Si comensau a mirá tant prim amb ses balladores, moltes n'heureu d'expulsá a dins s'art de.... brodadores.

Detective Barbieri

Enséms de Manacó

Invitat diumenje passat p'es socios d'es Club Manacó Foot-Ball á sa velada lírico-musical que se celebrá a n'es teatro Centro Variedats, no puch menos de fe una petita reseña de sa funció que resultá bona y simpàtica a n'es darré extrém.

A sa primura part sa representá s'inmortal drama de *Don Jusep Zorrilla* «El Puñal del Godo» ahont sa distinjí notablament s'aficionat *Truyols* amb so papé de *D. Rodrigo*. A n'es papé de *Thedia, Conde, Don Julián y Romano* també meresqueren aplaus es joves *Sureda, P. Perelló y J. Riera*.

A sa segona part es mestre *Siquier* tocá a piano *Bohemios* essent ovacionat com igualment foren aplaudits es joves *J. Fuster y P. Perelló* amb ses romances *Generala y Marina* que cantaren respectivament. Es «Cuenyo Inmoral» d'en *Benvenente*, recitat per *B. Truyols* constitui un gran èxit y afluxá es grifó a tuthom. Ni ha que diuen que algunes jovaneses s'empagüiren un poch. Per mí, axó no te res de particular.

Ultimament sa posá amb escena es juguet èomic d'en *Vital Aza* «Parada y Fonda» ahont si lluhi magistralment es mencionat *B. Truyols* en so papé de *Palau* meresquent també numerosos aplausos ets altres aficionats *E. Sureda, Eduardo Ferrer y J. Riera*.

Es públich qu'era grandíos pogué riure de bon de veras.

Jo que som un homo que sempre m'han agratit aquesta classe de divertiments y he demostrat certes vegades es mes misero entusiasma per aquest art, no vay poré menos de recordá s'aussensi d'en *Toni nostro* que l'any passat ma caigué tant en graci cuant en motiu d'es susto que ell sap ses sanchs sa li varen descompondre, ses cames li feran figa y a n'es poch temps sentí goteras per devés allá ahont ell sap,

Mil enhorabones a tuthom y que no siga sa darrera.

Es Correspondal

De Lluchmajó

Com a lluchmajoré ma vetx a n'es cás de protestá de sa encensada que la setmana passada dava es FOCH Y FUM a l'amo'n *Juan d'es Dellons*.

UN VIATJE A S'ARGENTINA

— 180 —

s'atura y ja está amarrat, emperó com que ha arribat massa dematí, amb rahó no et deixen desembarcà estant ets encarregats devall es llensol tapats y ells son que orde han de doná. A pròa corra sa jent y veus cualca coneugut que ta diu: «¿Perque has vengut?» ¡Saps que está de malament! — «¡Uey Fulano! ¿Saps si vé qualcú de Santa María?» — «Na Tonina Xeramia que un encárrech per tu té». — «¿Que ma dū cap sobrasada?» — «Crech que et dū un conte atrassat d'allá hont estaves llogat». — «Jo per mí l'han enganada». — «¡Uey Rafel! ¡Re-tres pullecast! ¿Que també vens de viatje?» — «Per tú hem donaren formatje y un pané de figas secas».

Perque s'ha de tení en conte que aquest senyó ni es un superhomó di un ànima filantròpica com sa volgut suposá ni cosa que li asemblí.

L'amo'n *Juan de Madó Cherafina*... d'ordi per bé que digan no es mes ni menos que lo que digué un senyó palmesano un dia que el vé amb un vestit negre (vestit que li fe sa mare cuant era bergantell) «aunque se vista de seda la mona, mona se queda».

Y en fin direu lo que voldreu però l'amo'n *Juan Seu*, per bé que fase serà sempre l'amon *Juan Seu*.

Si s'encensada de la setmana passada hagués anada p'en *Leopoldo* s'ünich fiy mascle que té santo y bono y haguerem fet mutis però p'en *Diógenes*..

¡Mare domàtiga!

Tauromaquia

He aquí el bautizo de la coleta del torero, sin *capote*, D^r *Miguel Mascaró (a) Lunarito*.

La ceremonia se celebró en el Café Espanol, a las nueve de la noche entre una numerosa concurrencia de jóvenes aficionados a la Tauromaquia.

Ofició la sagrada ceremonia, el banderillero *Jacinto Ribas (Cocherito de Valencia)* acompañandole de Monaguillo, el célebre Matador de Toros, *Juan Tegeores (a) Belmonte Chico*. Como padrinos figuraron, *Don Francisco Cortés y Aguiló y D. Arturo Valero (Marqués d'el pedás)* finalizando el acto de la ceremonia, el sin rival Doctor en botica, *D. Arturo Ankerman (a) Boticari*, quien dió por terminado el acto con una inmensa sifonada a la coleta del sin rival *Lunarito*.

Acto continuo se principiaron los festejos con un buen par de botellas de ron escarchado, de las bodegas del *Exmo. Marqués de Tapics*, Marca «Agua sin Ron», acompañando dichas botellas, con un puro para cada comensal de los que asistieron.

Terminó la velada con unas piezas tocadas con Laud y Guitarra, por unos compañeros y aficionados y unas cuantas malagueñas y tangos flamencos, tocadas por el gran guitarrista *D. Julián Solá* (torero de cartel) y cantadas por varios concurrentes al acto.

El autor,
Arturo Valero (a) Marqués d'el Pedás

De Solle

Va per aquell jove que a demunt *En Tofol* sa firma: *Tres fabricantes*.

Aquest jove, essent que va sempre amb so suplent directó d'*En Xerrim* y amb dos mes que entre tots quatre han format companya com es d'es *Soborno*, y s'altre dia sa passaren p'es cap es soborná un jove que viu a n'es carré de Santa Teresa y no poguentlo lográ, pe'n.

— 177 —

Fran. — De menjarné na tench ganes.

Llor. — A n'el *Paraguay* s'hen fan que son llargas y gruixades.

Fran. — Ja hem pegarem de paxades si á preu d'ór elles no van.

Llor. — Ca dona. Van baratísimes regalades si m'apures y creu que hen essé madures están lo que es diu; boníssimes.

Fran. — Segueix envant.

Llor. — Pues s'anit, la ta passes recreada entre una y altre becada y estant del tot divertít.

Fran. — ¿Que es llarga sa travesía de *Lugay* á s'Argentina?

Llor. — Onse hores va esta Francina.

Fran. — Caramba! Casi mitj dia.

Llor. — Treu contes, varem parti s'horabaixa allá á les sis arribant per compromís á les cinch d'es dematí.

Hores antes d'arribá

saren de posarló a demunt *En Tofol*, quatre mentides, ell contesta a demunt *En Xerrim*, però *como sus adversarios mengonean la dirección*, li canviaren s'original de cap a peus y el deixaren fet un *Ecee-Homo*.

Are per acababá, vuy fé ses siguients preguntes: ¿Que es lo que escampá aquest jove p'esmitx d'es carré, a n'aquín carré y sa tarea de s'altre setmana de quin nas sortí?

Si calles, callaré jó,
si xerres, jo xarreré,
si ments, veritats diré
y sebrás que cosa es bó.

Un totsol

• ¡¡¡Foquifumeros!!!

Si voieu fe riayes de lley no vos descuideu de comprá es Foch y Fum de la setmana qui vé, el cual sortirà es dia d'ets inocents y com que ell fa festa..... hen dirá de grosses.

Repetim a n'es Corresponsals y Colaboradós que escriuen lo poch possible y encare *ínocentement*, per doná mes lloch a ses inocentes.

¡S'important número, valdrá es corrent preu de 5 centims.

Notici

Estam enterats que un dia de aquesta setmana arribarà de sa *Ciudad Condal*, un d'es nostros mes intims amichs *D. Francisco Orduñas* y en prova de cariño li estam apreparant un banquete que tendrà lloch a n'es café de *C'an Ramón*, agravant a sa carta, *es coní en seba y escabetxo* que son es plats mes esquisits per dit señó.

Li desitjám salud y alegria a ell y a noltros que no mos falti gana.

D' Esporlas

A un tal jove presúmit que li diuen en *Sardò* que pretén y sa pensa essé *D. Jaime el Conquistador*, li acaba de passá un fracàs qu'es digne de contarsé.

Dit jove festetjave una jove que es tant o mes presumida que ell però de bona atloxa que és, es com un tros de sobrasada.

Tan enamorat estava que tot lo que ella desitjava tot l'hey accedía sense repará que ella mes viva que ell li prenia el pel aproveitant s'ocasió fins y tot la vanà juntament amb tota sa seva familia a festa de Bañabufa y segons hem sabut li costá sa vega 25 pesetes.

■ Vist y versificat per "Es Masclle Ros", ■

— 178 —

es marinés ja fan fira
per veura si sa cadira
de viatje los vols doná.
Totes ses provisóns
que d'es camí t'han sobrades,
p'es peixos son devorades
y a la má van es quixons.
Ses forquetes, plats, cuyeres,
tassóns, fontón, cuyerot,
tot a la má.

Fran. — ¡Animalot!
¿Y perque aquí no heu dugueres?
Llor. — Vaje una nosa.

Fran. — Dolent.
Si jo hey anás, heu duria
perque axí mos serviría
per comensá es parament.

Llor. — Tothom heu tira a la má.
Fran. — ¡Quina jent mes poch cuidada!
Llor. — A n'es final, sa flassada
hasta y tot hey vatj tirá.
Fran. — ¡Mirau! Si cualca pobret
quant es s'hivern la tenia,

No seria res ses 25 pesetes, sinó ses riayes que feren demunt sa seu esquena.

Jó estaría empagaít *Sardó* perqne has demostrat lo que eres; jó me pensave que hey veyes un poch mes, però ara vetx que ets mes torpe que una esperdeña perque si no foses tant torpe no t'heurien dat es pasport de sa manera que el tan dat.

Per torpe sempre et tendré
ja que sempre heu has estat
y me sembla que ben prest.
pegaràs un'altre esclat.

Es gran industrial Bibiloni

Industria desarrollada
com se que té en **BIBILONI**
que vos soni ó no vos soni
ningú may l'ha somiada,
sa feina garantizada
la dona y l'hey pot doná
ja que sap lo que sa fá
cuant agafa una feineta.
Qui hey compra una **bicicleta**
creímé, no sa sol caixá,

De Can Capas

—Donaumé una tassa de calaguala que he menjat
un botifarró y ma fet mal!

Així s'exclamava na *Set Pomes* després d'havé enguat s'enamorat.

L'hondemá s'hen aná a ca sa futura sogra, y aques-
ta cuant la vé, sa va amollá per sa descosida, diguent
que si es seu fiy tornava conversá amb ella, el renunciaria.

Na *Set Pomes* li tornava ses pilotes a n'es joch,
Divenres dematí, na *idem*, encalsava s'enamorat
com una loca, y ell, cap a ciutat falta jent.

Son moltes ses que duen ses mateixes normes de
na *Set Pomes*, y si no s'enmenden, les farém sortí a
nes brassé de aquest setmanari.

Na *Set Pomes* l'enjigá
creguent de que hey tornaría.
¡No deu sobre avuy en dia
sa carn de masclle a cuant vâ!

Un tio vivo

Telegrama

Setmana — próxima — hablaré — niñas — calle — Fa-
Kaiser Pierrot

— 179 —

de segú s'hi abrigaria
per porersé espasá es fret.
Llor. — Dins es *"Río de la Plata"*.
(a pesar que yo me río
de la plata de este río)
tothom creu du bona pata.
Cuant claretja s'auba, veus,
de Bons Ayres sa Ciudat;
ta quedas tot encantat;
que arribes al Cel ta creus;
es vapors están a cents
a dins es Port amarrats,
carregats, descarregats,
hen surten a tots moments;
corns y sirenas pitant
s'importancia et mostren bé
d'es país que a n'es Jané
roy seguit s'están suant
Es vapor sol atracá
tan aprop, que si no s'erra
ben tranquil pots saltá a terra
pero lo que es diu peu plá.
A devant s'Emigració

Couplets de FOCH Y FUM

• Lluna de mel.... ó de fel •

Música de «Las lentejas» (Ayer me casé)

(Couplet dedicat á «Ses Llagumeres»)

Pera: — Ahí hem vatj casá
y cuant vatj aná
á jeure amb sa meua *toissa*.

La ma vatj trobá
cuant sa despuyá
que anava totalment postissa.
Jo mitj condormit
dret devant es llit
veijentí que es *concert* sa tréya.

Li vatj pegà un crit
diguent: ¡¡Pop mosquit!!!
Y sa poca-vergoña reya.
Sa treu sa parruca
y sa barramenta.
Sa colgá sa ruca
y amb trons prest rebentá.
¡¡Que fas Magdalena!!!

Magdalena: — Lo que acostumán.
Cuant es *lluna plena*
feim: ¡Plam! ¡Plam! ¡Plam! ¡Plam!
fffffuuuuujffff.....

ES MASCLE ROS

La setmana qui vé: **INOCENTADA**: Música
coneguda.

Couplet dedicat á n'ets Inocents.

Nadal Ferrer Vicens

Tacos de bona madera,
bones bolles de marfil,
billars, que son de primera
y es sa paraula derrera
que ell **TOTSOL**, val bé per mil.

Foch colgat

ENDEVINAYA

Es meu ventay duch derrera
que per cert es ben hermos,
y ma pás sa vida entera
essent un gran sorellós.

BUIDA CERVELLS

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Dins aquets deu números, s'hi enclouen es
que han de treura sa grossa y si no heu creis
ja heu veureu la setmana qui vé. S'admeten
ses repeticions y ses anulacions.

(Ses solucions la setmana qui ve)

Receptes útils, segures y radicals

Costipat: Sa cura passantsé per dins sa
gargamella, un ferro que flametji.

Diabetis: Sa cura menjantsé set caragols
sense ensetarlós sa closca ni ensolivarlos.

Solucions d'es número passat

Endevinaya: Un rellotje de butxaca.

Buida cervells:

DIVORCIÉMONOS

Tipo-lit. Vda. de G. Ordinas